

87de Møde.

Torsdag den 16. Februar Kl. 1.

Formanden: Ved Skrivelse af Gaars Dato meddeler Kirkeministeren, at han her i Tinget ønsker at fremsætte:

Forslag til Lov om Menighedsraad,
Forslag til Lov om Kirkers Bestyrelse m. m.,

Forslag til Lov om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde m. v.,

Forslag til Lov om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne,

Forslag til Lov om Valg af Biskopper,
Forslag til Lov om Oprettelse af to nye Bispeembeder,

Forslag til Lov om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken,

Forslag til Lov om Folkekirkenes Lønningstvæsen udenfor København og Frederiksberg m. m. og

Forslag til Lov om Indførelse af dansk Kirkelovgivning i de sønderjydske Landsdele.

Ved Folketingsmand Pinstrup er modtaget et Andragende fra Landbrugsraadet angaaende Ændringer i det her i Tinget fremsatte Forslag til Lov om Toldafgifterne m. m.

Andragendet, hvoraf trykte Eksemplarer er omdelt, vil blive tilstillet Udvalget angaaende det nævnte Lovforslag.

Udenfor Dagsordenen har Kirkeministeren Ordet for at fremsætte de nu anmeldte Lovforslag.

Kirkeministeren (J. C. Christensen): Paa ærede Medlemmers Pladser er allerede omdelt Beretningen fra det kirkelige Udvalg, og hvis ærede Medlemmer maatte have kigget lidt i denne Beretning, vil de have set, at der Side 27 findes aftrykt de Bemærkninger, som det kirkelige Udvalg i de sønderjydske Landsdele har fundet sig foranlediget til at gøre til sit i sin Tid fremsatte Forslag om Ordningen af Kirkevæsenet dernede. De vil se, at der paa samme Side staar, at der er tre Hovedsynspunkter, som det sønderjydske kirkelige Udvalg gør sig til Talsmand for, nemlig for det første, at

Grænsen ved Kongeaaen nu maa slettes lempeligt, men grundigt. Dette første Hovedsynspunkt rettede baade den danske Regering og den danske Rigsdag sig efter, straks da det kom frem for os i 1919. Sønderjyderne har tænkt sig hele Overgangen saaledes, at Sagen maatte ordnes administrativt, saa vidt man kunde, indtil Genforeningen fandt Sted, og straks ved Genforeningen maatte man ordne den ad Lovgivningens Vej saa vidt og saa langt som muligt, men dog saaledes, at der skulde og maatte gaa nogle Aar, hvori man ligesom vænnede sig til hinanden. I den Tid, som saaledes maatte gaa, skulde saa den endelige Lovgivning efter Sønderjydernes Ønske forberedes i et kirkeligt Udvalg, valgt paa samme Maade som det kirkelige Udvalg af 1903.

Hvad nu angaar det første Hovedsynspunkt, nemlig Slettelsen af den gamle Grænse ved Kongeaaen lempeligt, men grundigt, saa inødekom man det heroppe fra ved straks at sige sig løs fra Konsistoriet i Kiel. Vi erindrer, at den sønderjydske Kirke var sammen med den holstenske Kirke en Landskirke med en særlig Forfatning. Vi sagde os altsaa løs fra Konsistoriet i Kiel, og Administrationen vedrørende den sønderjydske Kirke blev lagt ind under det danske Kirkeministerium. Biskoppen i Ribe blev konstitueret som Biskop i de sønderjydske Landsdele, og de fem tyske Provster dernede blev erstattet med fem danske Provster.

Da Genforeningen fandt Sted, fik vi en hel Række Lovforslag ført igennem, der som Love fik Datoen den 28. Juni 1920. Under den midlertidige Lovgivning, som altsaa har været gældende fra 28. Juni 1920, er Bestræbelserne gaaet ud paa stadig mere og mere at slette Grænsen grundigt, men lempeligt. De er gaaet ud paa at lægge Forholdene saaledes til Rette, at det andet Hovedsynspunkt, som det sønderjydske kirkelige Udvalg fremsatte, nemlig det, at Nordslesvig kunde indgaa som Bestanddel af den danske Folkekirke, ogsaa kunde ske Fyldest. Dette søgte man iværksat paa den Maade, at man ophævede Synodalordningen i Sønderjylland og udskev nye Valg til deres repræsentative Kirkeforsamlinger i Sognene. Man beholdt Kirkeforstanderskaberne og Kirkekollegierne, men lod dem vælge paa ny af et forøget Vælgerkorps, idet ogsaa Kvinder og Tyende fik Valgret, og man gennemførte Oprettelsen af Provsttudvalg bestaaende af en Provst og en Præst og tre Lægmand, valgte af Kirkerepresentationen.